



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXIV. An justificatio consistat in Imputatione justitiæ Christi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

sola peccatorum remissione.

Argumenta Calviniana solentur
infra quæst. 67.

QVÆSTIO LXIV.

An iustificatio consistat in IMPV-
TATIONE Iustitia
Christi?

LUTHERO-CALVINISTA Mart. Bucerus
l. *Concordia*, excogitavit duplicem iustitiam:
Imperfectam, quæ nobis in virtutibus inhære-
at: Perfectam Christi imputatam, quæ sola Dei
iudicium sustinere possit. Sic & sensit Pighi-
us: Sed absque pertinacia, cum reuerentia Ec-
clesiæ. Deinde Imperfectam dixit, ut imparè
beatitudinimèntæ, & ut inchoatam iusti-
tiam. Luthero-calviniani verò eam non di-
gnantur nomine iustitiæ. Imò Lutheri vox,
suorumque est; *Iustus in omni opere bono peccat*
mortaliter.

CALVINVS Inst. 3. c. 12. §. 4. inquit: *Omnium*
opera si sua dignitate censeantur, nihil nisi inquina-
menta sunt & sordida. Ibid. c. 14. §. 9. *Nullum à*
Sanctis exire potest opus, quod non mereatur iustam
opprobrii mercedem.

LUTHERANORVM igitur omnium est Imputati-
ua iustitia Christi; nã inchoatam iustitiã nec de no-
mine ferunt: Bucerus autem solo vocis prætextu
differt, se idem dicit.

CALVINISTAE Imputationem postpo-
nunt Remissioni, ut potiori. Liqueat *suprà*
quæst. 65.

SVADENT Vtrique certatim multis: de
quibus nos *quæst. 67.*

AVTOR. Imputatio Luthero-cal-
viniana merum est figmentum.

1. Quia nullo Scripturæ loco solidè
docetur. Legimus quidem Non impu-
tari peccata: fidem reputari ad iustiti-
am; Christum factum esse nobis à
Deo Sapientiã, iustitiam, redemptionem:
At non legimus, nobis imputari
redemptionem, iustitiam Chri-

sti. &c. Ita Conc. *Trid. sess. 6. can. 10.*
& II.

2. Nulla afferri necessitas imputa-
tionis potest; nisi item ficta; scil. quod
post iustificationem adhuc inhæreât
animis peccata; sed tecta.

AT reclamant Testuræ vetus No-
uumque Testamentum; Vide in meo
Antichristo p. 4. q. 34.

3. Quia ficta item est illa necessitas
imputationis, quod iustitiam nobis
inhærentem adeo imperfectam di-
ctitent, ut absolutè iustificare ne-
queat.

AT iustitiam in fide, spe, & charita-
te sitam esse, fatentur Sectarij ex illo,
1. Cor. 13. *Manent fides, spes, caritas*, hæc
autem esse perfecta possunt in hac vi-
ta; teste Scriptura apud *Bellar. lib. 2.*
cap. 7.

4. Quia Christi merita nobis do-
nata, nobis imputari dici possent; sed
phrasis ea nec Scripturæ nec S. Patri-
bus est vsitata, nisi forsitan perrarò:

AT ita imputari Iustitiam Christi,
ut per eam formaliter nominemur &
simus iusti; id fingitur Quia sic in vno
forèt duæ formæ. Intrinsicca inherens
peccatum; & extrinsicca, Christi im-
putata iustitia: & denominaremur po-
tius iusti ab exteriorè, quam interiorè
peccati, propria nobis.

5. Non minus essemus iusti, quam
ipse Christus: quippe eadem iusti-
tiã.

6. Quia Christus nobis reddidit iu-
sticiam, quam perdidimus; ait *S. Iren.*
l. 3. c. 20. Aug. l. 6. de Gen. c. 23. 26. At in A-
dam non perdidimus imputatam iu-
sticiam, sed verè inhærentem.

7. Si nos per Christi imputatam
nobis

nobis iustitiam iusti sumus; ergo & Christus per imputatam ei iniustitiam nostram erit iniustus & verè peccator. Nam ita hanc illi, vt suam nobis, imputari asserunt Sectarij, vt *Illyricus in Confes. Antwerp. c. 6. & in Apologia eiusdem.* At hoc blasphemum est. &c. Sic & S. Patres.

QVÆSTIO LXV.

Quatenus vera iustificationis impugnatio refutetur?

CALVINVS *Inst. 3. c. 11.* præcipuos producit arietes proprios, & multos Lutheranis communes.

1. Rom. 5. & 8. *Iustificare est iustum pronunciare; non, facere iustum.*

2. Rom. 4. *Reputatum est illi ad iustitiam.*

3. *Ibid. ex Pl. 4. Beati quorum remissa. &c. beatus, cui non imputavit Dominus peccatum.* Hæc est definitio iustificationis; si plena, ergo vera: si dimidiata, cur beatus? Ergo Kemnitius ait non imputari, esse, regi peccata.

4. Christi obedientia est nostra iustitia: Quia Rom. 5. *Per obedientiam vnius hominis, iusti constituuntur multi.*

5. Vt Iudæi, sic Pontificij, ignorant Dei iustitiam nobis imputatam, quærunt suam inhærentem statuere; Rom. 10. *iustitiæ Dei non subiecti.*

6. II. Ex I. Cor. 1. *Qui factus est nobis à Deo sapientia, & iustitia, & redemptio.* Quia Iere. 23. *Dominus iustitia nostra.*

7. I. Cor. 5. *Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi non reputans illis delicta eorum.*

8. *Ibid. Qui non nouerat peccatum, pro nobis peccatum fecit: vt nos efficiamur iustitia Dei in ipso.*

9. III. Ex Eph. 1. *Deus nos acceptos, siue gratiosos habuit in dilecto filio suo.*

10. Eph. 4. *Induite nouum hominem, qui secundum Deum creatus est.*

IV. Act. 13. *Per Hunc Annunciatum nobis Remissio peccatorum. &c. In hoc omnibus, qui credit, iustifi-*

catur. Ergo forma iustificationis est Remissio peccatorum, cum Imputatiua Christi iustitiæ; sine Renouatione interna.

AVTOR. DICO AD I. Iustificari est, Rom. 3. *Per vnius obedientiam iustos constitui;* non annunciari. Sic Roman. 8. *quos iustificauit, hos & magnificauit,* id est, fecit iustos, magnos; non annunciauit. Sic *ibid. viuificat, mortificat, &c.* id est, facit viuos. &c. Deim; pronunciare iustos, Deo est facere iustos: nõ regere iniustitiam, & falso dicere esse iustos, qui intrinsecè sunt peccatores.

AD II Fidem reputari ad iustitiam non est imputari iustitiam Christi fide apprehensam. Quia fides ipsa reputatur ad iustitiam, non tamen fides est iustitia Christi, qua Christus iustus est, sed iustitia nostra est fides. Deim Imputare est verè debere imputatum, non opinatiuè & fictitiè.

AD III. I. Sic *Beatus vir qui timet Dominum;* ergo Timor solus iustificat. Ita nec istud sequitur. Quia iis in locis non ponitur integra definitio iustificationis: tamen ex remissione peccati implicite colligitur Donatio iustitiæ. Deinde; TEGI peccata, est deleri, quoad Deum, cui nil regi potest, nisi deleatur, at deletionem peccati comitatur donatio gratiæ: ideo hæc duo iunguntur in scriptura.

AD IV. Obedientia Christi est causa Efficiens iustificationis non formalis. Liqueat quæstione præcedente.

AD V. *Iustitia Dei* Apostolo est, quæ est nobis ex Dono Dei; *iustitia nostra,* quæ est ex viribus naturæ. Sic Augustinus. Et inde Iudæi iure arguuntur, vt de propria iustitia præsumptiosi.

AD VI. Christus est nostra iustitia,